

გ რ მ ე ლ ე

რუსეთის სოციალდემოკრატიული მუშათა პარტია

პროლეტარიათი ეგული ქვეყნისა, შერეოდით!

№ 21

რუსეთის სოც. დემ. მუშათა პარტიის (მუშრადელსკებო) თბილისის კომიტეტის ორგანო

№ 21

ქვეყნიუბის საოლქო კომიტეტი და ქართული ნაციონალური საბჭო.

როგორც იქნა, მენშევიკების საოლქო კომიტეტმა გამოაქვეყნა თავისი ოფიციალური განმარტებანი ქართული ინტერპარტიული ნაციონალური საბჭოს შესახებ. არსებითი ეს განმარტებები არაფერს იძლევა, ისინი კიდევ ერთხელ აჩვენებენ ყველა იმ ზრადლებებს, რომლებშიც ჩვენ მენშევიკების ხელმძღვანელ ორგანოს წინააღმდეგ წამოაყენეთ. იმავე დროს, არც ერთ ჩვენ მიერ წამოყენებულ ბრალდებაზე სრულებით არაფერს ვასუბნებ არ იძლევა. არსებითი საოლქო კომიტეტის ასანაგანმარტება ახლი საზღვარგარეთში ოქში ამ კომიტეტის მოღვაწეობის შესახებ.

აქედან მტკიცედ, რომ პარტიის ლიდერებმა, რომლებსაც მენშევიკების საოლქო კომიტეტი მოუყვინთა თავი, მასის დუკიზაცია და მის ზარეს უკან დახრება მტრთა სტრატეგიული პოლიტიკური ნაბიჯები, ისინი მართლაც მოლაპარაკებას წარმოადგენენ პარტიებთან, აწყოებენ მათთან შეთანხმებას, ქაინა მუდმივ სავით ორგანოს შოვინისტებთან და ნაციონალისტებთან და ყოველივე ამას უმაღლესი თავის პარტიულ ამბავებს და ამავე დროს კი მოქმედებენ ამ მასის სახელით.

როცა ჩვენ დაფიქსირებულ მენშევიკების სავით ქართული გოვრდები საბჭოს შესახებ, ჩვენ გვიცოდა არ შეგვიბრუნა იმა, რომ ყოველივე ეს საიდუმლოებას არ შეიძლება პარტიის წევრებისთვის. მაგრამ აღმოჩნდა სულ წინააღმდეგობა. ჩვენს ამ ძლიერება, რომელსაც დღეს რამდენიმე ფარდ ეტყობა, ახალი აღმოჩენა გამოდგა მასისთვის. შეიძლება ყოველივე გვიყავი; ამ ნაციონალური საბჭოს შესახებ არაფერი იცოდნა არა პარტია მასამ, არამედ ზოგ ლიდერების კი ამის შესახებ არაფერი სცილდნო. ამას საგებთან ანტიკურს საოლქო კომიტეტის განცხადება, სადაც აი რას ვცხადებთ: „ჩვენმა პარტიულმა ორგანომ მასზე ვერ გასცა შესაფერისი პასუხი ამ უცარ დადსამას (იგულისხმება აღმოსავლეთი) მოთხოვნებით წერილობითი იმით, რომ იმ პარტიაში იმ წინააღმდეგობა (იგულისხმება: ნ. გორდანი, ა. ჩვენელი, ნ. რაზმელი) პეტროგრადის იყვენ წასული და საქმის ნამდვილი მდგომარეობა აქ დაჩინებულია. მაგრამ არც ოდნურ“ (ხაზს ჩვენ ვუსვამთ).

ამაირათ, ისეთი მძიმე და სასაუბის ზეგლბო საჭეს, როგორც არსებობდა იმდენი პარტიული შეთანხმება და მუდმივი ბოკის შეგვრის მთელი პარტიის სახელით, რომელშიც მენშევიკების რევიუალური ცნობები 50-60 ათასი წევრი ითვლება, მხოლოდ სამი პირი აწუხდა, არც ერთმა ორგანოცაიმა, არც მათმა პარტიულმა ორგანოებმა ამის შესახებ არაფერი იცოდა. საინტერესოა ყოველივე, რამ გამოიწვია ასეთი კონსპირაციის, ასეთი საიდუმლოება ფედერალისტებთან და ნაციონალდემოკრატებთან შეთანხმების მოხდენის საქმეში? ერთი გზის შესახებ, რომლითაც პარტიის ლიდერები ხელმძღვანელობდნენ, როცა ნაციონალისტებთან მოლაპარაკებას უმაღლესი ფართობი მისცა, ის არის, რომ იმან ემხრობოდა იმის, რომ მასსამ მოლაპარაკების წინააღმდეგობა ჩამოეშალა და ამიტომ მათი განზრახვა ჩამოეშალა. ამაში არც ეტყობა ჩვენი ოპორტუნიზტიზმი, როგორც კი მასსამ დარცხნი. მართლაც, როგორც კი მასსამ გვიცოდა საქმის ნამდვილი მდგომარეობა, იგი ავტომატურად ღირდების საქციელის წინააღმდეგ და ამის შედეგის იყო, რომ საოლქო კომიტეტმა დადგინა გამოიყენოს ნაციონალური საბჭოდან თავის წარმომადგენლები, ეს დიდი სკანდალი საოლქო კომიტეტისთვის, მთელი

თვეების განმავლობაში მისი წევრების სიტყვით ირანდებოდნენ ნაციონალისტებთან, აწყოებდნენ შეთანხმებას, ირანდებდნენ სავით დღევანდების რუსეთის დემოკრატიული თანხმებისთვის, და უკრავდნენ, სრულიად მოულოდნელად, როცა კავშირი უკვე თითქმის განმტკიცებული იყო, საოლქო კომიტეტი თავის წარმომადგენლებს ნაციონალურ საბჭოდან უკან იწვევს. მართალია, საოლქო კომიტეტი ასეთ თავის გადაწყვეტილებას იმით ხსნის, რომ ფედერალისტებმა არ შესწავლეს იმ წინააღმდეგ გალაშქრება. მაგრამ ეს ტყუილი მომზებებაა. ჩვენ არ ვიცით, თუ რა საიდუმლო პირობები კონკრეტულ გზით იმით დადგენილი მენშევიკების ერთი მხრით და ფედერალისტების მეორე მხრით; ჩვენ დანადგენდით შევიძლია იმის თქმა, რომ საოლქო კომიტეტის წარმომადგენლებს გამოიყენება გოვრდები საბჭოდან მასის უკმაყოფილებამ გამოიწვია, და არა სხვა რაიმე გარემოებამ. ეს იქედანაც მტკიცედ, რომ საოლქო კომიტეტი არც ახლა იმის წინააღმდეგ, რომ ისევ გაგანოს თავის წარმომადგენლები სხვენებულ საბჭოში, თუ რომ ფედერალისტები მენშევიკების წინააღმდეგ კამპანიას შესწავლენ. ერთი სიტყვით, საოლქო კომიტეტი მუდმივ უზრუნველყოფაში ჩაყარდა. არსებითად მასსამ მის სრული უნდობლობა გამოუცხადა. და პარტიულ რა უფლება ჰქონდა საოლქო კომიტეტს პარტიის სახელით შეთანხმება მოეხდინა ქართული ნაციონალისტურ პარტიებთან, როცა იგი სრულებით ქართული პარტიათ არ ითვლება. როცა იგი ინტერნაციონალური პარტიის სახელს ატარებს, როგორ უნდა შეგებდნენ ამ გარემოების სომეხი, რუსი, ისი და სხვა გოვრდების ამხანაგებზე? შეიძლება საოლქო კომიტეტი პარტია ქართული ამხანაგებს ატარებს! ჩვენ ვიცით, რომ მენშევიკების დიდი უზრუნველყოფა, მართლაც ქართული მოხმარება შედგება, მაგრამ ეს არ იძლევა იმის საბუთს, რომ მენშევიკების მთელი ამიერკავკასიის ორგანიზაცია ქართული პარტიის წარმომადგენლს. მართალია ჩვენ უნდა ვცნობთ, რომ საოლქო კომიტეტი პოლიტიკა აქეთვე არის მმართველი. შეთანხმება ქართული ნაციონალისტურ პარტიებთან, ქართული პოლიტიკის შედეგის გამარჯობა, ავტოკრატული გამოსარჩება და სხვა იმის მოწოდება, რომ ქართული მენშევიკების ლიდერებს ქართული პარტიის შედეგად სურთ. შეგნებულმა მუშებმა ამას დიდი უფრადება უნდა მიაკითხონ და მას შესაფერის ანგარიში უნდა გაუწიონ.

ესერები და მენშევიკები

ესერები შემოკლებული სახელი საოცარად სრულყოფილი სიტყვაა პარტიისა. 1917 წლის რევოლუციამდე მათზე, როგორც პარტიის, სერიოზულად არავინ არ უწევდა ინგარიშს. ეს იყო მტკიერ რეპუტაცია, არც უკვე შეშინებულმა ჯგუფმა, რომელსაც თითქმის არავითარი კავშირი არ ჰქონდა ხალხის ფართო მასასთან. ისინი გამოვიდნენ ასპარეზზე ამ საუქუნის პირველ წლებში და დაარქვეს თავის თავს ვეფხილას სახელით. „სოციალისტურ-დემოკრატიზმი“, მაგრამ ჩვენ, მარქსისტებს, მტრთა გარკვეული აზრი გვიქონდა, როგორც მათ სოციალისტობაზე, აგრეთვე მათ რევოლუციურ ტიპობაზე; ჩვენ მათ ვუწოდებდით უტოპისტებს და რეაქციონარებს. უკეთეს შემთხვევაში ჩვენ ისინი მოგვინდა წერილ-ბურჟუაზული პარტია, რომელიც დროთა ვიარების გამო გვიყვია სოციალისტურ სმისილში, ხოლო რევოლუციის პირველდენ ქარშლის რევიუალური დასაყრდენს, წარუდგენ ქვეყანის მთელი თავისი ბურჟუაზიული „შეწერილობითი“.

დღევანდელ რევოლუციამდე ესერები არ წარმოდგენდნენ პოლიტიკურ პარტიას, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით. ამ ფაქტს ვერ უარყოფს ვერც ერთი ესერი და ვერც ერთი დღევანდელი მათი მოკავშირე კადრები და მენშევიკი. მაგრამ მოხდა რევოლუცია და მას სხვა სასურველთან ერთად ესერებმა შეძლეს თავისი საბედისწერო სასწაული: ისინი გადააქციეს პოლიტიკურ პარტიათ და მტრე როგორც პარტიათ? უპირატეს პარტიათ, რომელთან შედარებით აღაფრთხილებდნენ მანამდე ვაცილებით და მტრე როგორც პარტიათ? უპირატეს მუშათა პარტია. ესერებმა მოახვედრეს უღრესი გაცდენა არა მარტო საოლქო, არამედ ქვეყნის მთელი მთავრობის წინააღმდეგ, რომელიც მათი „მოწოდება“ ლოზუნგების, მიერწერა ვისმე, მათ ხელ-აღებით გაცვა ჯარში, მათ გავლენა დაგვირგნოდა პროლეტარიატის დიდი ნაწილი, ესერები სპარსობდნენ არა მარტო გლეხთა და საღმთაო საბჭოებში, არამედ მუშათა საბჭოებშიც.

აქ გასაცვირად არაფერია. თვით-მკერებლობის დამოხმობი განთავისუფლება წერილ-ბურჟუაზიული რუსეთი და მან თავისი ხელმძღვანელობა მანდო წერილ-ბურჟუაზიული პარტიის. წერილი ბურჟუაზია არ შეუშინდა ესერების სოციალისტობას და რევოლუციონარობას და მუხლდავით ამ გვერდითა სახელმწიფო, რომელიც მას სრულიად არ ეტყვნებოდა, სწრაფი ისინი თავისი ინტერესების ბუნებრივ გაზიარებად. სამაგიერით არც ესერებმა აიტყვეს თავი „შეუბრუნებელი“ ლოზუნგების განხორციელება და მთელი თავისი რევოლუციონარობა იმაში გამოხატეს, რომ წერილი ბურჟუაზია საცემით დემოკრატიის კონტრ-რევოლუციონარული ბურჟუაზიის გაცდენას. სოციალიზმი ვიღას მოგვინდებოდა, როცა ისიც ვერ გავიგებთ, რომ დასაყრდენი ჩამოვრდნათ მინა მენშევიკებისთვის. „დაუდგენი დაუდგენი მტრისა და მისი მოგინაქმის მოწოდება“ ეს იყო ბურჟუაზიისთან შეთანხმების გზა, რომელსაც გაცვენ ესერები ყველა სხვა კარდინალური კითხვების გადაწყვეტაში.

ბურჟუაზიის მისიგება ამათ და როგორც უკვე ვთქვამდეთ 7 თვის რევოლუციის შემდეგ ვაცილებით უფრო დასუსტებულ, გაღატაკებულ და უფსკრულოდ გაღრმავებული კვანძა დაფს იმავე აწუქული კითხვების წინ, რომლებიც უნდა გადაწყვეტილიყო რევოლუციის მეორე დღიდან. რევოლუციამ ვერაფერი იცვალა მისას ხალხს ესერების პოლიტიკის წყალობით, პირაქით გააძლიერა ბურჟუაზია, რომელიც კონსტიტუციის სახით უკვე სცდა რევოლუცია დაესამარცხა. დღეს იგივე ცდა უფრო გრანდოზულ სახეს იღებს და ესერები მთელი თავისი ბარგა-ბარხანით გადასული არიან ბურჟუაზიის ბანაკში და იქედან უპირატესი თავს დაესხნენ პროლეტარიატს.

ესერებმა წარმოშვეს კერძო, რომელიც ფარავს ბურჟუაზიის დიქტატორს, გაშვავებით კერძო რევოლუციური ნური ხალხის ორგანიზებს და მათ არის სისხლის მარტვი ჩაახრახი პროლეტარიატს, რომლის თავდადებული ბრძოლის წყალობით ის მარქსიზმ ბრძანდება. ესერებმა წარმოშვეს საფინკოვი და ფილინკოვი, რომლებიც კერძოკისათვის ფიქრობდნენ ეგემობზე კონსტიტუციის და მის კონტრ-რევოლუციონარულ გზებს ანოარცილებდნენ.

სოციალიზმის ნაცვლით სიყვლილით სასჯელი, თავისუფლების ნაცვლით დამაჯილდოება, ბურჟუაზიის ნაცვლით პეტროგრადის ეკიპაზე არა ერთი ნაცვლით თავისი ესერების პარტიათ.

ვითამ და მარქსიზტი—სოციალ დემოკრატები? ფაქტია, რომ მთელი 7 თვის განმავლობაში მენშევიკები ესერებთან ერთად შესამატებელი მოღვაწეობდნენ. მათ შორის არავითარი განსხვავება არ არსებობდა. არ ყოფილა არავითარი პოლიტიკური გამოსვლა, თუნდ უმნიშვნელო ხასიათისა, რომ მენშევიკები ესერებთან შორებოდნენ, რომზე თავის განსხვავებული პოლიტიკური ფიზიონამია გამოეჩინათ, იგივე შეთანხმება ბურჟუაზიასთან, იგივე ლოზინგი დაშვებულ კერძო, იგივე დადასტურება სიყვლილით ისყვრისა, ცხებ-კატორღისა, დასჯილი რაზმებისა, იგივე გაღმერთება კერძო სისას საუთარ წრეთელ-ხეცების მინასტისა.

ავიგნებით, მენშევიკები, როგორც მოხდა ეს ამბავი? თქვენ ვითამდე პოლიტიკური პარტია, როგორც გადმოქცევილი წერილი ბურჟუაზიის ბანახალთ. მთელი პროლეტარიატის საუთარი კლასობრივი ინტერესები არ გააჩნია და ის წერილი ბურჟუაზიული ღატაკი სუფრის ნამსეცვლით უნდა იყვებოდნენ?

თქვენ რომ წარსულით გადგებდნენ შეგნებით, აწკრიათ დინამიკით, რომ თქვენი ესერებთან შეთანხმება, მათთან ასეთი ხანგაფილი ბლოკი შემთხვევითი მოვლენა არ არის: თქვენც ისეთივე წერილი ბურჟუაზიული პარტია ხართ, როგორც ესერები და ამიტომ გაციადილდით მათთან ადენ ხანს დაუარღვევლი შედეგება. თქვენ თუ სასებით ერთმანეთში არ გაითვალისწინებთ, ეს იმიტომ, რომ თქვენ იგივე წერილ-ბურჟუაზიული კლასის ერთ განსაკუთრებულ ნაწილს წარმოადგენთ, რომელსაც ზოგ რაზემ თავს იმ განსაკუთრებული ინტერესები აქვს.

დამოუკით ამას ისიც, რომ პროლეტარიატმა ვაწვეტა ყოველივე კავშირი მენშევიკებთან, მას თავისი საუთარი პარტია ყუხს ვალ-შევიკების სახით და მწყობრად ირანდებდა, რომ თავისი გარემო შემოკრახოს ხალხის უღრესი ნაწილი და სასტიკი ბრძოლა გადაიხდის ბურჟუაზიის წინააღმდეგ. წერილ-ბურჟუაზიული შეთანხმების პოლიტიკა უმარტული თავისი საპარტეზიო როლი და ახლა ასპარეზზე დგას ორი უღრესი კლასი თანამედროვე სოციალიზმ-ბურჟუაზია და კონტრ-პარტია; მათ ხელმძღვანელობს ორი უღრესი, მკიდრით დარჩენილი და ერთმანეთი შეუბრუნებელი პარტია: კადრები და ბალ-შევიკები. წერილი ბურჟუაზიის მეტი გზა არა აქვს, რომ პროლეტარიატს არ მიუბრუნოს წერილ-ბურჟუაზიის გზა-კვალის დამხვევა პარტია ესერი-მენშევიკები კი ცხოვრებამ გასწერა და მათ ადგილი არა აქვს მათთან დად ბრძოლაში; ისინი უნდა წავიდნენ წამოვიდნენ თავთავითან ბანაკებში: დიდი ნაწილი მათ მომავლიდნენ კადრები, მეტი ნაწილი წავიდნენ ბურჟუაზიის.

ესერების დიდი ნაწილი უკვე თიქივება კადრებში—თქვენ სით ამიტომ, მენშევიკები?

მას მოთხოვნის მოქმედება

ყოველივეს, რაც კი რამ არსებითია ადამიანისათვის, მთელი საზოგადოებისათვის და ეს ყოველივე მხოლოდ სამი სიტყვით გამოიყვება. ეს სიტყვებია: პუ რ ი, ზ ა ვ ი, თ ა ვ ი ს უ ლ ე ბ ა.

ჩვენმა პარტიამ, რევოლუციონარულმა სოციალდემოკრატიამ მებრძოლი პროლეტარიატის სისხლით შედეგად წითელი ღირსება მხოლოდ ეს სიტყვები წააწერა საღმრთო ლოზუნგად.

და ეს იმიტომ, რომ მთელი რუსეთის ყოველივე გადამოკლებული სოციალ-დემოკრატიული ბურჟუაზიის და ფრანკიზის ხალხის მოახლოება, მასის ძიხილი მოისმის: გეგმა პუ რ ი, გეგმა ზ ა ვ ი, გეგმა თ ა ვ ი ს უ ლ ე ბ ა.

დამშეულია ქალაქი, დამშეულია სოფელი: ყველაგან პურის მოთხოვნა! პუ რ ი კი რუსეთის თვალუწვდენელ მამულების პარტიათა ბელდებში იხსება!

როცა შიმშილისაგან მოხიზნება დეკარგული რუსის გლეხები კოლონის მახლობლად, მაგალითად, ახედრდენ და მემბულდებენ იფიში მოიკანს, მაშინ მთელი მარხის რკინის გზის ყველა სადგურები პურის ბორხლით აივს: მემბულდებენ აჯანყებულ გლეხების მითი შეცდენი ბელდებში დაბეჭეული პური მთელი მქიკით და ქალაქის სამიწოდ გლეხებისთვის მიუღვამოდნენ ბანკების რკინის უთებში შენახათ. თი სად აღმოჩნდა პური ამას მოწოდების თვით აღმადგელი რევოლუციონარული მოაზრების ოფიციალური გახეტი „რუსეთისა ვოლია“; იგივე გახეტი მეორე ფაქტსაც გადმოგვცემს: მეორე მარხში, სწრაფი იგი, სადაც აჯანყებულმა გლეხებმა აღილიზებო მემბულდების მიწები დადანიწილეს და შეტარეს ღრის მამულებში გაშართული ბელდები გადსწვეს, აღმოჩნდა, რომ ცეცხლს მოიწვთეს და ბელდებში შეტარებული ბორხალი, სულ მქიკისი თაის ფუთი! ეს მხოლოდ ერთი სოფელი, რამდენი ასეთი სოფელია რუსეთში და ყველაგან რომ ნახებოდა მხოლოდ ფუთი ხოლხალი ვინაგანათო შეშინანდული, სხადი ჯაში ბურჟუაზიის გადამხდის იმას, რაც დღეს დამშეულ ხალხისთვის საჭიროა.

აჯანყებული გლეხებმა მემბულდითა მიწებს იტაცეს, ბორხალს კი ცეცხლს აძლეს. ეს იმიტომ, რომ სანახ, მას მიწა უფრო აინტერესებს, ვიდრე პური. ის ვერ ამხვს, რომ მიწა და პური გაწურულია, ის ვერ არცევეს, რომ მემბულდით პროლეტარიატს, როცა პუ რ ი გაიძახა, ამით ის მუშა გლეხკაცისთვის მიწასაც მდგრათ მოითხოვს, ვინაიდან პურს მხოლოდ მიწის დამშევაზე გვაძლეს. აქ ინტერესთა სრული შეთანხმება-შედეგებაა. პროლეტარია და გლეხები და იმავე მოითხოვენ, სახლოზობა: პუ რ ი და მ ა ვ ა ს.

ხოლო დღევანდელ ბურჟუაზიულმა ბოროტობამ მოგვრება ამ მოთხოვნაზე ხალხს მემბულდითა წარმომადგენლის, ცნობილი რიშინიკის „შეუბრუნებლობით“ ხორხალზე ფსკების აწევით. „მტკიცე ფსკები“ დამკავებით უკანსება ერთი მხრით, ხოლო მეორე მხრით სოფელში დამსჯელი „აქმპედლიზმი“; დგ მაინა, რომ აჯანყებული გლეხები „ძალით დაამშვიდონ“. აი რა ზომებით უკანსებს მთავრობა ხალხს არსებით მოთხოვნაზე, იმ მოთხოვნაზე, რომლის დაკმაყოფილებითა რუსეთი შიმშილით სიყვლილი მოიღოს!

და ამას ჩადის მთავრობა რიამდუნსკის რეკტების თანახმად: „შიმშილისაგან ჩონჩხით ქვეყნმა ხელმა უნდა მოახრახოს რუსეთის რევოლუცია“. მისი მიზანია რუსეთის რევოლუცია, „მოხრახოვა“, გაქრება და არა ხალხის მოხოვნილობის დაკმაყოფილება. მას ვინ უნდა დააკმაყოფილოს ეს მოთხოვნა, ვინ გავრცელება მიწის და პურის საკმის ცხადზე უკანსება, მხოლოდ ის მთავრობა, რომელიც თვით ხალხს ყველა რევოლუციონარულ გამოსვლებში წინ უძღოდა და ხელმძღვანელობდა, ვინც სახალხო რევოლუციის, სავითო მოძრაობის სათავეში უდგას და ყოველნაირი კონტრ-რევოლუციის მოსილეთი მტერია.

ყოველი მთავრობა მკიდრით, მტკიცე ორგანიზაციით უნდა წარმოადგენდეს! და აი ასეთ ორგანიზაციის დღეს რუსეთში მხოლოდ მუშათა, საღმთაო და გლეხთა დემკრატიის საბჭოები წარმოადგენენ. თი ამ საბჭოების ცენტრს და მისგან შექმნილი ორგანოს „შეუღლით“ მხოლოდ ხალხის მოთხოვნა დაკმაყოფილდა. აქედან დღევანდელი მომენტის ლოზუნგი მხოლოდ ერთია: „ძალით-ფსკით საბჭოებს“.

